

De weemoed bij 't afscheid onzer Hogeschool gaat gepaard met een gevoel van dankbaarheid jegens allen, die tot mijn academiese opleiding hebben meegewerkt.

In de eerste plaats wil ik aan dit gevoel uiting geven, jegens U, Hooggeleerde Caland, Hooggeachte Promotor. Gij weet, dat ik, hoewel van 't begin af onder Uw leiding mij tot de studie van Indie's Heilige Taal aangetrokken voelend, enige tijd gearzeld heb, 't onderwerp van mijn proefschrift op Uw gebied te zoeken. Dat ik er geen spijt over gevoel, dank ik in de eerste plaats aan Uw hulp. De wijze, waarop Gij die hulp betoondet en de vriendelijkheid in de omgang, mij steeds door U bewezen, moedigen mij aan om in 't vervolg naast de plaats onder Uw dankbare oud-leerlingen, een plaatsje onder Uw jongere vrienden te vragen.

Hoe gaarne had ik gewild, dat Prof. Gallée naar een woord van dank vóór mijn dissertatie geluisterd had met die welwillendheid, waarmee de vriendelijke Hoogleraar zo vaak mij aanhoorde. 't Heeft niet mogen zijn. Zijn bescheidenheid gekend hebbende wil ik niet opnieuw uiting geven aan mijn gevoelens van hoogachting en dankbare waardering jegens Hem. 't Zij mij slechts vergund deze regel van de oudhoogduitse dichter Otfrid aan te halen, uit wiens stroef-harde verzen Hij zoveel karakteristieks wist te halen:

Hoh sint, so ih thir zellu, thiu sinu thing ellu.

Al koos ik, Hooggeleerde Muller, Uw vakken niet tot enger onderwerp mijner studie, ik dank aan Uw colleges een warme belangstelling in die wetenschappen waarvan Gij aan deze Universiteit de vertegenwoordiger zijt. Een niet minder gevoeld woord van dank dan voor wat Gij als Hoogleraar voor mij zijt geweest, moet ik uiten voor wat Gij als mens voor mij waart en, naar ik durf hopen, zult blijven. De uren op Uw studeerkamer en in Uw familie doorgebracht, behoren tot de aange naamste herinneringen uit mijn studententijd.

Uw colleges, Hooggeleerde Heren Professoren van der Wijck, Krämer, Kernkamp, van Gelder, Kalff en Zwaardemaker herdenk ik met vreugde.

Zes jaar lang hebt Gij mij 't voorrecht gegund, Uw colleges bij te wonen, Zeer Geleerde Buitenrust Hettema. Ik spreek U er hier mijn oprechte dank voor uit. Mijn beste wensen voor de bloei van 't Fries college!

U, Zeer Geleerde Hoogvliet, ben ik er dankbaar voor, dat Gij mij een blik liet slaan in de onbegrensheid Uwer kennis.

Dikwijls heb ik gelegenheid gehad de welwillendheid van de beampten der Universiteits-bibliotheek op prijs te stellen. In 't bijzonder gedenk ik hier de Bibliothecaris, de Heer J. F. van Someren, die zijn vriendelijke bemiddeling tot mijn beschikking stelde ter verkrijging van de handschriften uit de Duitse bibliotheken, waardoor een grote hinderpaal voor de tot standkoming van dit proefschrift uit de weg werd geruimd.

I also express my sincerest thanks to the Library Committee of the India Office for its utmost liberality in allowing me the use of three manuscripts *at home* and especially to Dr. F. W. Thomas, Chief-Librarian, who was kind enough to recommend this loan.

Aan Prof. Gallée dank ik 't ook, dat ik aan 't eind van mijn studententijd kan zeggen:

Vidi il maestro di color che sanno!

Ik bedoel U Hooggeleerde Kern, die niet gearzeld hebt, Uw kostbare tijd ter beschikking te stellen van een leerling van een andere Universiteit dan die waar aan Gij geschitterd hebt. De mooie Woensdagmiddagen, op Uw studeerkamer aan de Keltiese talen- en letterkunde besteed, behoren tot de schoonste herinneringen van mijn latere studententijd. Mocht nog eens blijken, dat ik Uw leerling geweest ben, dan zou een mijner stoutste wensen vervuld zijn.

Van harte hoop ik, dat tussen mijn vrienden en mij die verhouding blijft voortduren, welke onder de stralen van de Sol Justitiae ontstaan is. Moge er niemand van ons ontbreken, wanneer de Rector van ons geliefd Utrechts Studenten-Corps over drie jaar aan de reunisten 't welkom toeroept! Vivat crescat floreat consortium in Academia Rheno-Trajectina studiosorum in aeternum!